

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 U 022629 22 U
Tuzla, 15.02.2023. godine

Kantonalni sud u Tuzli, prilikom nejavnog rješavanja po sudiji pojedincu Predragu Krsmanoviću, uz sudjelovanje zapisničara Sadete Hadžismajlović, u upravnom sporu pokrenutom po tužbi tužioca **Udruženje građana Lovačko društvo „Tuzla“** Tuzla, ul. Džindić Mahala broj 13., zastupanog po punomoćniku Mirzi Telaloviću, advokatu iz Tuzle, ul. Maršala Tita broj 36., protiv rješenja tužene **Federalne uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Sarajevo**, ul. Hamdije Kreševljakovića broj 96., broj: 07-26-5-2018/21, od 06.05.2022. godine, u upravnoj stvari **ispravke upisanih podataka u katastarskom operatu**, dana 15.02.2023. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba **SE ODBIJA**.

O b r a z l o ž e n j e

Protiv osporenog akta bliže opisanog u uvodu presude, kao konačnog u upravnom postupku, tužilac je ovom sudu, dana 17.06.2022. godine, putem naprijed navedenog punomoćnika, podnio dozvoljenu i blagovremenu tužbu za pokretanje upravnog spora.

Iz navoda tužbe slijedi da se osporeni akt pobija zbog slijedećih razloga: što sadrži takve nedostatke koji sprečavaju ocjenu njegove zakonitosti ili nedostatke koji ga čine ništavnim; što pobijanim rješenjem nije pravilno primijenjen zakon; što je akt donesen tako što se u upravnom postupku koji je prethodio aktu nije postupilo po pravilima postupka, a naročito što činjenično stanje nije potpuno i pravilno utvrđeno, odnosno što je iz utvrđenih činjenica izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja.

U tužbi se, između ostalog, posebno ističe: da je raniji upis tužioca kao udruženja vršen kod registracionog suda; da je tokom ratnih dejstava udruženje građana Lovačko društvo "Konjuh" Tuzla, prestalo sa radom, ali da ovo "ni leksički ni pravno ne znači da je udruženje prestalo postojati"; da je "lovačko oružje u ogromnom broju po javnom pozivu Kriznog štaba opštine Tuzla predato Opštinskom sekretarijatu za narodnu odbranu MUPu - SJB Tuzla"; da lovačko društvo "nije djelovalo, ali nije prestalo postojati"; da nikome "na kraj pameti nije padalo da donese odluku o gašenju udruženja, jer bi 10 automatski povlačilo odgovornost za brigu i održavanje 2 velika objekta lovačkog doma, ugostiteljski objekat u srcu grada, niz lovačkih manjih objekata, opreme i ostalog"; da su prilikom "ponovnog započinjanja rada isti oni ljudi koji su i ranije bili u upravi društva, pravno se ne upuštajući u način kako će organizaciono postaviti svoje djelovanje", te da "održavaju skupštinu i po sugestiji lica iz ministarstva donose odluku o osnivanju društva", kojom prilikom "ne donose odluku o nastavku rada i istovremenoj promjeni imena, navodno zbog toga što je trebala saglasnost načelnika Opštine Tuzla za korištenje imena grada u nazivu udruženja, a od vajnih stručnjaka u nadležnom ministarstvu dobili su informaciju da to može biti samo ako se formira udruženje kao novi subjekt"; da "udruženje nije novi subjekt, niti može biti, jer ono egzistira kao registrovano kod različitih nivoa vlasti", jer je jedno vrijeme bilo registrovano je kod nadležnog sekretarijata Opštine Tuzla, zatim kod Višeg suda u Tuzli, a sada "ponovo kod nadležnog ministarstva na nivou kantona"; da u

gradu Tuzla nikada nije postojalo 2 udruženja lovaca", nego samo jedno, koje se zvalo LD "Konjuh", a "danas se zove LD "Tuzla""; da je članom 4. Statuta tužioca "definirano da je udruženje osnovano 1924. godine u Tuzli i da ima neprekidan kontinuitet u svom radu"; da postoji odluka o "nastavljanju djelovanja Udruženja građana LD "Tuzla" od 17.09.1996. godine; da je PDS "Šumarstvo" Svatovac dalo saglasnost za zamjenu zemljišta od 18.02.1999. godine, iz koje se "jasno vidi da taj saugovarač podrazumijeva pravni kontinuitet"; da su pomenute isprave "dovoljne za pravilno odlučivanje, ako se iza ovakvog rješenja ne krije neka druga vrlo loša namjera u pogledu imovine tužitelja", što bi "uzrokovalo dugogodišnji spor, poremetilo bitno odnose u gradu, narušilo povjerenje velike skupine ljudi od ugleda koji su članovi lovačkog društva ili njegovi simpatizeri, sve sumnjivih namjera"; da po mišljenju tužitelja nema pravnog uporišta "stav iskazan u obrazloženju, pozivom na odredbu člana 60. stav 2. Zakona o premjeru i katastru, da su za utvrđivanje stvarnih prava nadležni samo sudovi ili drugi nadležni organi, ali ne i prvostepeni organ", jer je upravo "prvostepeni organ i nadležan za katastarsku evidenciju, koja se tiče prava posjeda, a koje pravo je upravo i regulirano Zakonom o stvarnim pravima.", pa se navedenim stavom, po mišljenju tužioca prekomjeran teret prebacuje na sudove, u situaciji "kada istu nadležnost ima pomenuti organ uprave"; da se pravilo skraćenog postupanja koristi za sprečavanje dokazivanja, što "izričito zabranjuje Zakon o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 2/98 i 48/99), BiH kao što zabranjuje u konačnici i Ustav BiH".

Tužbom se predlaže da sud osporeno rješenje poništi, i predmet vrati tuženom na ponovno rješavanje, ili da sud sam odluči o upravnoj stvari, te tužiocu naknadi troškove postupka, koji su u tužbi opredjeljeni na troškove za sastav tužbe u visini od 280,80 KM, sa uračunatim PDV-om, te troškove takse na tužbu i odluku, prema odluci suda.

Tuženi je u odgovoru na tužbu predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Tužba nije osnovana.

Nakon što je razmotrio tužbu, odgovor na tužbu i sve upravne spise, sud je ispitao zakonitost osporenog rješenja, pa je, cijeneći zahtjev, navode i razloge istaknute u tužbi i odgovorima na tužbu, kao i sve odlučne činjenice, dokaze i podatke iz predmetnih upravnih spisa, odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz stanja u spisu slijedi da je osporenim aktom odbijena kao neosnovana žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Službe za geodetske i imovinsko-pravne poslove Grada Tuzla, broj 07-27-1278/21 FV, od 05.10.2021. godine, kojim je odbijen zahtjev tužioca za promjenu podataka posjednika u operatu, u posjedovnom listu broj 59 KO ..., na način da se umjesto upisanog posjednika Lovačko društvo „Konjuh" Tuzla, kao posjednik upiše tužilac.

Iz činjenica predmeta slijedi: da je tužilac, dana 20.05.2021. godine, prvostepenom organu podnio zahtjev u kome je istaknuto da je tužilac, do "rata u BiH" postojao pod nazivom Lovačko društvo "Konjuh" Tuzla, a da "sada nosi naziv LD "Tuzla" Tuzla, da su nekretnine tog društva u posjedovnom listu broj 59 KO ... i dalje upisane na Lovačko društvo "Konjuh" Tuzla, zbog čega predlaže da se u katastarskom operatu izvrši ispravka upisa tako što će se kao posjednik upisati podnosilac zahtjeva "sa novim tačnim nazivom LD "Tuzla" Tuzla"; da je prvostepeni organ, postupajući po predmetnom zahtjevu, izvršio uvid u službenu evidenciju, i to posjedovni list broj 59 KO ..., te utvrdio: da su u navedeni posjedovni list upisane nekretnine označene kao k.č. broj 32., 33., 34., 35/2 i 236. (ukupne površine 10915 m²), a da je, kao posjednik istih, upisano Lovačko društvo „Konjuh" Tuzla sa dijelom od 1/1; da je rješenjem Ministarstva pravde Tuzlansko-podrinjskog kantona

broj 06-213-7251/96, od 04.10.1996. godine, odobren upis Udruženju građana Lovačko društvo „Tuzla“ u Registar udruženja građana Tuzlansko-podrinjskog kantona, od kada egzistira pod istim nazivom; da isto Ministarstvo nema podataka o tome kojom imovinom udruženje raspolaže, niti o tome da li je Udruženje građana Lovačko društvo "Tuzla" pravni slijednik Lovačkog društva „Konjuh“ Tuzla.

Na osnovu ovako utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni organ je odlučio kao u izreci prvostepenog rješenja, pozivajući se na odredbe člana 60. stav 2. a u vezi sa članom 12. Zakona o premjeru i katastru zemljišta, te navodeći da prvostepeni organ u postupku provođenja promjena korisnika u katastarskom operatu provjerava da li odluka na kojoj se zasniva zahtjev za provođenje promjene upisa posjednika/korisnika, sadrži nekretnine označene prema stanju upisanom u katastarskom operatu, kako u pogledu tehničkih podataka, tako i u pogledu upisanog korisnika, a da je u toku postupka utvrđeno da je podnosilac zahtjeva registrovan kao Udruženje građana Lovačko društvo „Tuzla“ Tuzla od 1996. godine, iz kojih razloga se pomenuto rješenje o upisu tužioca u Registar udruženja građana ne može prihvatiti kao pravni osnov za traženu promjenu upisa posjednika u katastarskom operatu.

Protiv prvostepenog akta tužilac je izjavio žalbu tuženom, koji je, odlučujući o žalbi, prvostepeni akt ocijenio kao pravilan i zakonit, zbog čega je žalbu osporenim aktom odbio kao neosnovanu.

Imajući u vidu izloženo, sud je ocijenio da nije osnovan nijedan od bitnih razloga tužbe.

Naime, odredbama člana 60. Zakona o premjeru i katastru zemljišta ("Službeni list SR BiH" broj 14/78, 12/87 i 26/90), koje sud smatra relevantnim za zakonito rješavanje ove upravne stvari, propisano je:

Član 60.

Promjene na zemljištu za koje je vršen uviđaj ili snimanje, kao i promjene po prijavama za koje nije potrebno vršiti terenski uviđaj ili snimanje, koje su primljene do 30. novembra tekuće godine, moraju se provesti na planovima i u katastarskom operatu do kraja februara naredne godine.

Promjene korisnika u katastarskom operatu provode se na osnovu pravosnažne odluke suda ili drugog nadležnog organa, kao i na osnovu ugovora ovjerenog kod suda.

Nadležni opštinski organ uprave dužan je da najdalje do konca marta svake godine donese rješenje o svim provedenim promjenama na radnim originalima i katastarskom operatu u prethodnoj godini i dostavi ga korisniku zemljišta.

Dok se ne provedu promjene u katastarskom operatu, uzima se kao tačno stanje koje proizlazi iz katastarskog operata.

Iz sadržaja odredaba člana 60. stav 2. Zakona o premjeru i katastru zemljišta jasno proizilazi da se **promjene korisnika** u katastarskom operatu provode **isključivo** na osnovu **pravosnažne odluke suda ili drugog nadležnog organa**, kao i na osnovu **ugovora ovjerenog kod suda**.

U konkretnom slučaju iz sadržaja zahtjeva i isprava priloženih uz zahtjev vidljivo je da tužilac zahtjev za predmetni upis **ne zasniva** ni na jednom od dokumenata iz člana 60. stav 2. Zakona o premjeru i katastru zemljišta, nego na naprijed pomenutom rješenju Ministarstva pravde Tuzlansko-podrinjskog kantona od 04.10.1996. godine, o **upisu tužioca u Registar udruženja građana** Tuzlansko-podrinjskog kantona.

Tužilac u tužbi i tokom postupka u suštini tvrdi da se u konkretnom slučaju **ne radi** o **promjeni korisnika**, nego o **ispravci podataka o upisanom korisniku**, tvrdeći da je korisnik koji je već upisan u katastarskom operatu (Lovačko društvo "Konjuh" Tuzla) samo promijenio naziv u Lovačko društvo "Tuzla" Tuzla, i da se radi o istom pravnom subjektu.

Po shvatanju suda, takva vrsta upisa bila bi moguća u konkretnom predmetu samo u slučaju da je tužilac za tu svoju tvrdnju pružio dokaz od strane Ministarstva pravde ili drugog nadležnog organa koji je ranije vodio registar udruženja građana, iz kojeg bi bilo vidljivo da je upisani korisnik promijenio naziv u naziv pod kojim je registrovan tužilac.

Međutim, tužilac nije predočio takav dokaz, dok, s druge strane, iz pomenutog rješenja Ministarstva pravde Tuzlansko-podrinjskog kantona od 04.10.1996. godine, o **upisu tužioca u Registar udruženja građana** Tuzlansko-podrinjskog kantona, na kome tužilac zasniva pravni osnov za upis predmetnih promjena, proizilazi da tim rješenjem nije izvršen **upis promjene naziva** upisanog korisnika, nego **upis osnivanja**, koji je, kako je i riješeno tačkom 3. stav 3. izreke tog rješenja, tek danom upisa u taj Registar (tj. na dan **04.10.1996. godine**), stekao svojstvo pravnog lica.

Iz tog razloga i sud smatra da su tuženi i prvostepeni organ pravilnom primjenom materijalnog prava, te pravilnom ocjenom izvedenih dokaza, pravilno zaključili da tužiočev zahtjev za upis predmetnih promjena nije osnovan.

Sud je neosnovanim ocijenio navode tužbe da je prvostepeni organ nadležan da u predmetnom upravnom postupku izvodi dokaze i utvrđuje činjenice koje se tiču pitanja da li je tužilac zaista **upisani korisnik**, koji je samo promijenio naziv u Lovačko društvo "Tuzla" Tuzla, budući da ni Zakonom o premjeru i katastru zemljišta, ni Zakonom o premjeru i katastru nekretnina („Službeni list SR BiH”, br. 22/84, 12/87, 26/90 i 36/90 i „Službeni list R BiH”, br. 3/93, 4/93, 13/94 i 20/95), ni **Zakonom o stvarnim pravima** („Službene novine Federacije BiH“, broj 66/13, 100/13 i 32/19 - Ustavni sud Federacije BiH), ni bilo kojim drugim zakonom, upravnim organima nadležnim za vođenje katastarskog operata **nije dato ovlaštenje da u postupku upisa promjena u katastarskom operatu odlučuju o postojanju ili nepostojanju posjeda, prava na posjed ili bilo kog drugog prava na nekretninama.**

Stoga su prvostepeni organ i tužena strana po shvatanju suda pravilno postupili kada su odbili izvođenje dokaza kojima bi se utvrđivale činjenice koje se tiču spornog pitanja da li je tužilac zaista **upisani korisnik**, koji je samo promijenio naziv u Lovačko društvo "Tuzla" Tuzla, **ili je novi pravni subjekat, jer se u postupku promjena upisa u katastarskom operatu mogu zakonito provoditi dokazi i utvrđivati činjenice samo u pogledu pitanja da li za upisane promjene postoji valjan pravni osnov (tj. isprave u vidu pravosnažne odluke suda ili drugog nadležnog organa, ili ugovora ovjerenog kod nadležnog organa)**, te da li je isprava na osnovu koje se traži upis **podobna za upis** tražene promjene (formalno, suštinski i sadržinski), te da li se katastarski podaci, u ispravi na osnovu koje se traži upis promjena, **slažu** sa podacima koji su u katastarskom operatu već **upisani u momentu prijema zahtjeva** za upis promjena.

Sud posebno napominje da predmet ovog upravnog postupka **nije utvrđivanje prava na posjed**, niti **prava vlasništva** na predmetnim nekretninama, zbog čega tužilac ukoliko smatra da mu takva prava pripadaju, shodno naprijed navedenom, u slučaju spora, ostvarivanje tih prava može tražiti **isključivo u sudskom postupku** pred nadležnim sudom.

Sud je detaljno cijenio i analizirao pomenute i sve ostale navode tužbe, ali je, s obzirom na naprijed opisano nesporno utvrđeno činjenično stanje, ocijenio da navodi tužbe po procesnom i materijalnom pravu ne mogu uticati na drugačije rješavanje ove upravne stvari i drugačije presuđenje, zbog čega je, na osnovu odredaba člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“ broj 9/05), valjalo odlučiti kao u izreci presude.

Z a p i s n i č a r:
Sadeta Hadžismajlović, s.r.
s.r.

S u d i j a:
Predrag Krsmanović,

POUKA: Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 03 0 U 022629 23 Uvp
Sarajevo, 07.06.2023. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Danilović Edine, kao predsjednice vijeća, Milosavljević-Jančić Nevenke i Džerahović Emire, kao članova vijeća, te Hodžić Merhunise kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Udruženje građana Lovačko društvo „Tuzla“ Tuzla, zastupanog po punomoćniku Telalović Mirzi, advokatu iz Tuzle, protiv akta broj: 07-26-5-2018/21 od 06.05.2022. godine, tuženog Federalne uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Sarajevo, u upravnoj stvari promjene upisa podataka posjeda u katastarskom operatu, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 022629 22 U od 15.02.2023. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 07.06.2023. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 U 022629 22 U od 15.02.2023. godine odbijena je kao neosnovana tužba tužitelja podnesena protiv osporenog rješenja tuženog, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kojim je odbijena kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv prvostepenog rješenja Službe za geodetske i imovinsko-pravne poslove Grada Tuzla broj 07-27-1278/21 FV od 05.10.2021. godine i to prvostepeno rješenje u cijelosti potvrđeno. Navedenim rješenjem od 05.10.2021. godine odbijen je zahtjev Udruženja građana Lovačko društvo „Tuzla“ Tuzla, za promjenu podataka posjednika u katastarskom operatu i to u posjedovnom listu broj 59 KO ..., na način da se umjesto upisanog posjednika Lovačko društvo „Konjuh“ Tuzla upiše kao posjednik Udruženje građana Lovačko društvo „Tuzla“ Tuzla, sve na osnovu Rješenja Ministarstva pravde Tuzlansko-podrinjskog kantona broj: 06-213-7251/96 od 04.10.1996. godine, kao neosnovan.

Protiv navedene presude tužitelj je putem punomoćnika podnio zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke iz razloga što nije pravilno primijenjen zakon, što u upravnom postupku činjenično stanje nije potpuno i pravilno utvrđeno i iz razloga što je nadležni organ prekoračio granice ovlaštenja i odlučio suprotno cilju kome je ovlaštenje dato. Nakon što je izložio dosadašnji tok postupka i sadržaj odluka upravnih organa, naveo je da je nezakonit navod prvostepenog organa da nije dužan provoditi ispitni postupak, jer ukoliko se ne bi provodio ispitni postupak promjena upisa posjednika ne bi se mogla izvršiti čime se dovodi u opasnost velika imovina Lovačkog društva Tuzla. O postojanju kontinuiteta navedenih društava govori veliki broj dokumenata, jer društvo nije prestalo postojati iako nije djelovalo i kao dokaz je trebalo provesti i uvid u Statut tužitelja i druge dokaze, pa se pravilom o skraćenom

postupku ugrožava imovina velike vrijednosti i sprečava dokazivanje, što zabranjuju i Zakon o upravnom postupku i Ustav BiH. Predložio je da se zahtjev za vanredno preispitivanje uvaži i pobijana presuda ukine ili preinači tako što će sud odluke upravnih organa poništiti ili sam riješiti upravnu stvar.

Tuženi je u odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke predložio da se zahtjev odbije kao neosnovan.

Ovaj sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima (Službene novine F BiH, broj 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povrede propisa iz člana 41. stav 2. tog Zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Prema obrazloženju pobijane presude i stanju spisa predmeta proizilazi da je Udruženje građana Lovačko društvo „Tuzla“ Tuzla, dana 21.05.2021. godine podnijelo Službi za geodetske i imovinsko-pravne poslove Grada Tuzla kao prvostepenom organu, zahtjev za upis promjene podataka posjednika u katastarskom operatu na nekretninama upisanim u posjedovni list broj 59 KO..., na osnovu rješenja Ministarstva pravde Tuzlansko-podrinjskog kantona broj: 06-213-7251/96 od 04.10.1996. godine kojim je odobren upis tužitelja odnosno Udruženja građana Lovačko društvo „Tuzla“ Tuzla u Registar udruženja građana Tuzlansko-podrinjskog kantona; da je prvostepeni organ postupajući po predmetnom zahtjevu donio rješenje broj: 07-27-1278/21 FV od 05.10.2021. godine kojim je zahtjev tužitelja odbio kao neosnovan pozivajući se na odredbe člana 139. Zakona o upravnom postupku i odredbe člana 60. stav 2., u vezi sa članom 12. Zakona o premjeru i katastru zemljišta; da je protiv navedenog prvostepenog rješenja od 05.10.2021. godine tužitelj izjavio žalbu koju je tužena osporenim rješenjem od 06.05.2022. godine odbila kao neosnovanu cijeneći da je prvostepeno rješenje pravilno i zakonito i da organ uprave u postupku provođenja promjena u katastarskom operatu provjerava da li odluka na kojoj se zasniva zahtjev za provođenje promjena upisa posjednika/korisnika sadrži nekretnine označene prema stanju upisanom u katastarskom operatu kako u pogledu tehničkih podataka tako i u pogledu upisanog korisnika i da u konkretnom slučaju nema podataka da je tužitelj pravni sljednik Udruženja građana Lovačko društvo „Konjuh“ Tuzla što se ne može prihvatiti kao pravni osnov za traženu promjenu upisa. Prvostepeni sud je, pobijanom presudom, pozivajući se na iste zakonske odredbe kao i upravni organi, rješenja upravnih organa ocijenio pravilnim i na zakonu zasnovanim, radi čega je tužbu tužitelja kao neosnovanu odbio.

Donošenjem pobijane presude prvostepeni sud nije povrijedio federalni zakon, niti pravila federalnog zakona o postupku koja su mogla biti od uticaja na rješenje stvari, zbog čega je, po ocjeni ovog suda, zahtjev za vanredno preispitivanje neosnovan.

Naime, iz stanja upravnog spisa i obrazloženja donesenih akata upravnih organa, kao i obrazloženja pobijane presude, proizilazi da su, suprotno navodima zahtjeva za vanredno preispitivanje, pobijana presuda prvostepenog suda, kao i rješenja nadležnih upravnih organa koja su joj prethodila, pravilna i zakonita, donesena u pravilno provedenom postupku i uz pravilnu primjenu materijalnog i procesnog prava.

Pri tome su se i prvostepeni sud i upravni organi pravilno pozvali na odredbu iz člana 60. stav 2. Zakona o premjeru i katastru zemljišta („Službeni list SRBiH“, broj: 14/78, 12/87, 26/90 i „Službeni list RBiH“, broj: 4/93 i 13/94) prema kojoj se promjene korisnika u katastarskom operatu provode na osnovu pravosnažne odluke suda ili drugog nadležnog organa, kao i na osnovu ugovora ovjerenog kod suda, kao i na odredbu člana 12. stav 1. istog

Zakona kojom je propisano da su sudovi i drugi organi koji rješavaju o vlasništvu i drugim stvarnim pravima na nekretninama dužni da u aktima kojima rješavaju o tim pravima označavaju nekretnine prema podacima premjera i katastra zemljišta i da te akte po njihovoj pravosnažnosti dostave opštinskom organu uprave nadležnom za poslove katastra.

Prema citiranim zakonskim odredbama jasno proizilazi da je provođenje promjene u katastarskom operatu, na osnovu pravosnažne sudske odluke suda ili drugog nadležnog organa odnosno ugovora ovjerenog kod suda, dozvoljeno samo u odnosu na podatke o premjeru i nositelju prava koji su upisani u katastarskom operatu u vrijeme prijema odluke na osnovu koje se traži provođenje promjene, pa je prvostepeni organ u postupku provođenja promjena korisnika u katastarskom operatu dužan provjeriti da li odluka na kojoj se zasniva zahtjev za provođenje promjene upisa posjednika/korisnika, sadrži nekretnine označene prema stanju upisanom u katastarskom operatu, kako u pogledu tehničkih podataka, tako i u pogledu upisanog korisnika, jer se u konkretnom slučaju radi o skraćenom postupku u kome nadležni prvostepeni organ utvrđuje da li dostavljena isprava ispunjava uslove iz člana 60. Zakona o premjeru i katastru zemljišta pridržavajući se odredbi člana 12 istog Zakona.

Obzirom da su organi uprave i prvostepeni sud utvrdili da tužitelj od momenta upisa u registar odnosno od 1996. godine do danas egzistira pod istim nazivom, što proizilazi iz rješenja Ministarstva pravosuđa i uprave Tuzla broj: 06-213-7251 /96 od 04.10.1996. godine na osnovu koga je tražena promjena upisa podataka, da kod nadležnog organa za upis u registar udruženja nema podataka da je tužitelj pravni sljednik Lovačkog društva „Konjuh“ Tuzla, navedeno rješenje od 04.10.1996. godine se ne može prihvatiti kao valjan pravni osnov za promjenu upisa u katastarskom operatu, kako su to pravilno cijenili upravni organi i prvostepeni sud.

Prigovori tužitelja koji se odnose na to da u konkretnom slučaju nije trebalo provoditi skraćeni već ispitni postupak se ne mogu prihvatiti kao osnovani. Naime, tužitelj je predlagao da se u toku postupka pred prvostepenim organom saslušaju svjedoci na okolnost da je tužitelj pravni sljednik Lovačkog društva „Konjuh“ Tuzla, odnosno kontinuiteta tužitelja i Lovačkog društva „Konjih“, međutim ove činjenice koje se odnose na utvrđivanje pravnog sljedništva određenog lica u odnosu na drugo lice nije moguće utvrđivati u postupku promjene podataka u katastarskom operatu, već se moraju utvrđivati u posebnom postupku pred nadležnim sudom. Postupak utvrđivanja promjena podataka posjednika, odnosno korisnika u katastarskom operatu provodi se kao skraćeni postupak u skladu sa članom 139. Zakona o upravnom postupku, a na osnovu naprijed navedenih odredbi člana 60.stav 2. i člana 12. Zakona o premjeru i katastru zemljišta.

Prigovore iz zahtjeva za vanredno preispitivanje koji se odnose na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, sud nije ispitivao, jer se u smislu člana 41. stav 4. zakona o upravnim sporovima zahtjev za vanredno preispitivanje ne može podnijeti zbog povrede pravila postupka koja se odnosi na pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje.

Imajući u vidu sve naprijed izneseno, ovaj sud je i ostale navode zahtjeva ocijenio neosnovanim, pa je primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Hodžić Merhunisa, s.r.

Predsjednik vijeća
Danilović Edina, s.r.